

гы образовани чловѣци въ онова время и отъ всяка дѣ изъ Европѣ събиралися млади момчета, да ся учаятъ на науки и художества.

Папски-тѣ владѣнія, кои-то были сѫщо така въ срѣдниѣ Италіѣ, наричатся Църковна область. Тя имала само нѣколко градища, а главный градъ былъ Римъ. До XII-то столѣтіе папи-тѣ были вассали най-напрѣдъ на Франкскы-тѣ, а послѣ на Германскы-тѣ господари; но отъ XIV-то столѣтіе станали независими господари. Въ XIV-то столѣтіе папи-тѣ оставили Римъ, и начнали да живѣятъ въ градъ Авиньонъ въ Франціѣ. Въ това время ся непрестанно продължавали въ църковнѣ-тѣ областъ распры между партіи-тѣ на Гыбеллины-тѣ и Гвелфы-тѣ, кои-то всичка-та область привели въ разетройство и слабость; но при свръшеніе-то на XIV-то столѣтіе, папи-тѣ ся пакъ преселили въ Римъ, гдѣ-то ся усилли и прѣкъснали безпорядъци-тѣ въ свои-тѣ владѣнія.

Слѣдъ сmrть-тѣ Конрадиновъ, какво-то что видѣхме (разказъ 67), Карлъ Анжуйскый завладалъ южнѣ Италіѣ, т. е. завладалъ Неаполь и островъ Сицилії. Но въ това время имало още голѣма и сила партія отъ Гыбеллины-тѣ, кои-то Карлъ, като опасни свои непріятели, гонилъ. А най-много страдали тогава жители-тѣ Сицилійскы. Французе-тѣ ся жестоко обхождали съ тѣхъ, и на всѣкаде гы гонили и угнѣтавали. Заради това Сициліянци-тѣ гы не-навиждали, и най-послѣ намѣрили случай да имъ отмстять Единъ пажъ жители-тѣ отъ Палермо, кой-то былъ главенъ градъ въ Сицилії, отивали на вечерниѣ въ църкви-тѣ, коя-то ся намирала вънъ отъ града. Въ пажта ся приближили при тѣхъ нѣколко Французи и начнали да ся карать, а единъ Французъ така сило ударилъ единъ Сициліянскъ благороднѣ дѣвицѣ, что-то тя премрѣла. Тогава ся хврлили разяреи-тѣ Сициліянци съ пожове на Французе-тѣ, и искали гы всички-тѣ на място, а послѣ